

ASGARI ÜCRET TARTIŞMALARI

Aydınlık Gazetesi, 29 Aralık 2015

Yıldırım Koç

2 Aralık 2015 tarihli Evrensel Gazetesi'nde asgari ücretle ilgili bir haber vardı. Kayseri İşçi Kurultayı Komitesi'nden işçiler asgari ücret vaadini şöyle değerlendirmiş: "1300 lira vaadi işçilerin mücadelesinin ürünü." Haberde de, asgari ücretin 1300 liraya çıkarılmasının "işçilerin mücadelesinin sonucu olduğu" nun ileri sürüldüğü belirtilmiş.

HANGİ MÜCADELE

Hafızamı yokladım. Yaşınız ilerleyince daha bir temkinli oluyorsunuz.

Acaba, dedim, işçi sendikaları konfederasyonları asgari ücretin artırılması için bazı büyük ve önemli eylemler yaptılar da benim gözümde mi kaçtı. Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nda işçiler adına görev yapmak üzere Türk-İş tarafından görevlendirilen 5 üye eylemler mi örgütledi?

Yok böyle bir eylem.

Acaba, dedim, bu konfederasyonlara bağlı sendikaların böyle bir eylemi mi oldu.

Hafızam beni yanıltmıyormuş. Böyle bir eylem de yok.

El elin eşeğini türkü çağıra çağıra arar. Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nda asgari ücret alan işçilerin temsilcileri yok.

Üyeleri asgari ücret artışından yararlanacak kadar düşük ücret alan sendikaların yöneticilerinin bu göreve atanmasının bir yararı yok. Kendi üyesine hayrı dokunmayanın sendikasız asgari ücretli işçiye hayrı zaten dokunmaz.

O zaman, herhalde, diye düşündüm, sendikasız işçiler asgari ücretin artırılması için büyük bir mücadele verdiler de, ben haberi atlardım.

Sağa sola sordum; bu işlerle benden daha yakından ilgilenenlerin de asgari ücretin artırılması için "işçi mücadelesi" duymadıkları sonucuna vardım.

O zaman, "1300 lira vaadi işçilerin mücadelesinin ürünü" tespiti gerçekçi değil.

GÜÇ KADAR HAK

Peki, asgari ücretin 1300 liraya çıkarılmasına AKP niçin olumlu baktı?

Mücadeleye değil, güce baktı.

Bu ikisi birbirinden farklı.

Türkiye'de solda görülen çok büyük bir hastalık, her hakkın mutlaka mücadeleyle alındığı ve alınacağı inancıdır.

"İnanç" diyorum, çünkü ancak gerçekten inananlar, hayatın önlerine getirdiği yüzlerce örneği görmeyerek inançlarına sıkı sıkıya bağlı kalırlar.

Mücadele ile güç her zaman aynı değildir.

İşçilerin çeşitli güç kaynakları var. Eylem yapabilirler. Seçimlerin olduğu dönemlerde oyları önemli bir güç kaynağıdır. Tüketici olarak güçlerini olumlu veya olumsuz biçimde kullanabilirler; belirli ürünlerin boykot edilmesini, bazı ürünlerin tercih edilmesini isteyebilirler.

Asgari ücretin 1300 liraya çıkarılması mücadeleyle olmadı, ama güçle oldu.

BU DÜZENİN KAPİTALİZM OLDUĞUNU UNUTMAYALIM

Kapitalistler ve hükümetler öyle asgari ücretin artması için toplanan birkaç bin imzadan etkilenmez. Üç beş işçinin açlık grevi veya birkaç yüz işçinin bir meydana toplanıp slogan atması da asgari ücretin artması için yetmez.

Ama Türkiye’de gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 70’ini oluşturan işçi sınıfının oy gücü, hükümetlerin politikalarını değiştirir. 1 Kasım 2015 milletvekili genel seçimlerinde de olan budur.

Emeklilere verilecek olan 100 lira aylık zam da aynı mantığın ürünüdür. Yoksa hangi emekli bir mücadele verdi de bu zamma hak kazandı?

Asgari ücret de düşük, emekli aylıkları da. Tamam. Buna bir itirazım yok.

Ancak içinde yaşadığımız düzenin adı, kapitalizmdir. Türkiye’de uygulanan ise, emperyalizmin kontrolü altında ve vurgunculuğa dayalı bir kapitalizm.

Kapitalist düzende herkes gücü oranında hak alır. Gücünüz yetmiyorsa, asgari ücretin düşük olması, bu konuda karar verme durumunda olanların kollarını kıpırdatmaz. İmza toplamak veya ağlanıp sızlanmanın da kapitalist düzen içinde bir etkisi olmaz. İşe yarayan “güç”tür.